

L'Alcaldesa de Barcelona

Presentació de la declaració Cities for Adequate Housing

Som aquí, en aquesta taula, pels objectius de desenvolupament sostenible, una agenda global que des de les ciutats considerem absolutament necessària. És el nostre principal marc d'actuació que compartim, i entre aquests objectius de desenvolupament sostenible hi ha el número onze, que fa referència específica a la necessitat de desenvolupar ciutats sostenibles. I, per tant, hem de treballar juntes, hem de cooperar. Perquè, efectivament, no solament la immensa majoria de la població viu avui a les ciutats, i aquest procés d'urbanització anirà a més, com tothom sap, sinó que a més la immensa majoria dels objectius del desenvolupament sostenible, la lluita contra la desigualtat, contra la pobresa, la lluita per l'educació, per la sanitat... es concreten o no es concreten a les nostres ciutats, als territoris urbans.

Per tant, les ciutats som aliades clau, aquest és un dels principals missatges que m'agradaria transmetre, sobretot als representants dels estats, i de les Nacions Unides. Són poques les oportunitats que tenim com a ciutats de tenir aquesta platea per poder transmetre aquesta necessitat.

I concretament, com a ciutat de Barcelona, com a copresidenta de CGLU, voldria transmetre la urgència d'abordar la qüestió del dret a l'habitatge i el dret a la ciutat. Temes que estan reconeguts en l'agenda urbana, que també ens reuneix aquí, a partir d'Habitat III i dels molts debats que ha originat, i que no són drets abstractes, que no són qüestions abstractes. Jo avui voldria transmetre la urgència d'abordar la qüestió de l'habitatge com a qüestió central i bàsica per poder garantir els drets humans, en general, i els objectius del desenvolupament sostenible, en concret.

Ara mateix, la situació és crítica. Les nostres ciutats estan en perill. I quan dic que les nostres ciutats estan en perill vull dir que la vida a les nostres ciutats està en perill i que el futur corre el risc de ser encara menys sostenible del que és ara mateix.

Patim un procés d'especulació global, de financerització de l'habitatge, de grans fons d'inversió, de grans capitals que es mouen sense fronteres, sense cap tipus de control i que aterren a les nostres ciutats, compren centenars o milers d'edificis d'habitatges, que per a ells són actius immobiliaris, que són, per tant, números, xifres, que són només una base per després traslladar-los a una especulació borsària on fan milers de milions de benefici.

Però aquest procés vol dir que s'encareix la vida dels nostres ciutadans, vol dir que l'habitatge pateix unes pujades cada vegada més abusives, fora de control. Significa milers i milers de desnonaments, vol dir, que efectivament amenaça i posa en perill la vida de les persones a les nostres ciutats.

Per tant, si estem d'acord en el fet que les ciutats són un territori clau per al desenvolupament concret dels drets humans i dels objectius de desenvolupament

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

sostenible, hem d'abordar de manera urgent, sense excuses, la garantia del dret a l'habitatge, l'accés a un habitatge assequible.

I això és una cosa que vull transmetre, la part concreta d'aquesta qüestió. És a dir, que no parlem en abstracte de drets. Els alcaldes, els governs locals som la institució més propera a la ciutadania. Vivim a la ciutat, anem a l'escola, comprem a les botigues del nostre barri, visitem els barris, i ens paren centenars, milers de famílies, cada vegada més, famílies potser vulnerables, excloses del mercat laboral, però també cada vegada més, famílies de classe mitjana, famílies amb bones feines, que no poden pagar l'habitatge.

I el que vull transmetre és que aquesta urgència, el fet que aquestes famílies ens diguin: "Alcaldessa, he de treure els nens de l'escola perquè em veig obligada a abandonar el nostre barri de sempre per culpa del preu de l'habitatge." L'impacte que això té en el model de ciutat és tràgic. És a dir, no ens podem permetre perdre la ciutadania, perquè llavors perdem l'ànima de la ciutat. Ho escrivíem fa poc amb l'alcalde de Londres, amb Sadiq Khan, en un article. Dèiem: "Les ciutats no són els carrers, no són els edificis. Les ciutats són sobretot i abans de res la suma de la seva gent. Sense gent no hi ha ciutat. Sense gent no hi ha sostenibilitat. Sense vida no hi ha un projecte sostenible, no només de ciutat, sinó de model econòmic i del conjunt de la societat. I això no és una qüestió només de l'accés de les famílies als habitatges. És també una qüestió econòmica. En això també voldria insistir. Cada cop són més les empreses que em diuen, com els passa a moltes altres ciutats: "Alcaldessa, ens interessa venir a Barcelona." I de fet, moltes empreses estratègiques com poden ser les tecnològiques s'estan instal·lant a la nostra ciutat, però estan preocupades per l'habitatge, perquè necessiten que els seus treballadors visquin a la ciutat, a prop de la seva feina. I cada vegada més a les empreses els costa moltíssim trobar habitatge per als seus treballadors. Per tant, insisteixo, és una qüestió de drets humans, és una qüestió de garantir la vida a la nostra ciutat, però és una qüestió també de sostenibilitat econòmica, és una qüestió de seguretat. Per tant, ens ho juguem tot en l'accés a l'habitatge i en l'accés a la ciutat.

Aquesta és una de les qüestions bàsiques, l'emergència habitacional és molt més que una qüestió d'habitatge, afecta el nucli de sostenibilitat i desenvolupament que volem tenir per a les nostres ciutats i les nostres societats. Per això, per a nosaltres és molt important ser aquí; després d'un llarg procés de molts debats i del treball de molta gent, moltes ciutats venim cooperant i avui aquí, per primera vegada, davant de les Nacions Unides, moltes ciutats venim juntes coordinades amb una declaració, a la qual feia referència abans el president Parks Tau, de CGLU, Cities for Housing, Cities for Adequate Housing. Una declaració pel dret a l'habitatge i el dret a la ciutat amb la voluntat constructiva de trobar solucions i concretar punts a partir dels quals articular una acció conjunta.

És una declaració que en pocs mesos ha sumat molts suports, de la mateixa ciutat de Nova York —on som ara—, Barcelona, Londres, París, Montreal, Montevideo —que ens acompanyen—, Berlín, també. Moltes ciutats, no voldria oblidar-me: Lisboa, Seül, Durban, Àmsterdam ... Ciutats, vull destacar-ho, del nord i del sud. Perquè

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

efectivament cada estat té la seva regulació, cada ciutat té les seves peculiaritats. Però hi ha una qüestió bàsica, que és la vida dels nostres ciutadans a les ciutats i el procés d'especulació global que amenaça aquesta vida a les nostres ciutats. Vostès disposaran de la còpia d'aquesta declaració, així que jo ara no la detallaré i, a més, hem impulsat una pàgina web on trobaran disponible aquesta declaració. Només destacar els punts principals en forma de titular. Bàsicament, les ciutats diem: Necessitem garantir l'accés a l'habitatge i això depèn del fet d'obtenir més recursos, necessitem més recursos per augmentar el nostre parc d'habitatge accessible, i necessitem més competències. Els estats han d'entendre que som les principals aliades per trobar i concretar solucions, però necessitem més competències, concretament per regular el mercat immobiliari, per impedir l'especulació. I aquest és un punt clau que no es pot seguir postposant. És a dir, l'especulació i la garantia del dret a l'habitatge són contraposats. És impossible garantir una cosa si es permet l'altra.

Per tant, cal prioritzar el dret a l'habitatge davant l'especulació i calen regulacions específiques que, o bé implementen els estats o bé ens donen les competències a les ciutats per poder implementar-les. Més competències, més recursos per augmentar l'habitatge assequible, apostant per una diversitat d'opcions, és a dir, no només habitatge públic o privat, si no apostant per l'habitatge cooperatiu, l'habitatge comunitari, la col·laboració publicoprivada. Necessitem totes les solucions possibles i necessitem la coresponsabilitat de tots els actors que hi intervenen. I, evidentment, conjugar el dret a l'habitatge amb el dret a la ciutat. És a dir, aquests models del passat, en alguns casos impulsats fins i tot per grans agències de producció industrial d'habitatge que no estava adequada a la forma de vida, al territori, a la sostenibilitat, a la cultura del lloc, són obsolets. Aquest model ja va fracassar, i per tant necessitem un habitatge adequat, que sigui sostenible i just i adequat al territori que s'implementa.

I tot això ho volem fer amb la cooperació entre ciutats i, per descomptat, amb els estats. Les ciutats estem fent moltíssim, creguin-me, però nosaltres sabem que ens ho juguem tot, i estem implementant moltíssimes mesures, però no és suficient. Us necessitem. Necessitem els estats, necessitem les Nacions Unides.

A nivell global, hem d'entendre el que deia: o bé prioritzem la vida o bé permetem l'especulació amb l'habitatge, i nosaltres prioritzem la vida. Crec que estem impulsant agendes globals que han reunit grans consensos i que han suposat una gran feina, com són els objectius de desenvolupament sostenible, com és l'agenda urbana a partir d'Habitat III, com és la declaració contra el canvi climàtic a París, són agendes molt importants amb grans consensos que totes elles coincideixen que s'han de concretar als nostres territoris, a les nostres ciutats. Per això els demanem que comptin amb nosaltres.

Avui els estats han d'entendre que, igual que el canvi climàtic és una amenaça per al planeta, l'especulació avui amenaça la vida a les nostres ciutats. I el que venim a demanar-los aquí és que confiïn en les ciutats. Les ciutats fa temps que, com a lloc més proper a la ciutadania, estem feminitzant la política. L'estem feminitzant per pura raó de ser, per la nostra pròpia naturalesa. Som el Govern de la quotidianitat. Som el Govern que entén que no hi ha res més important que la vida humana. I cooperem per

Ada Colau Ballano

L'Alcaldesa de Barcelona

actuar i per trobar solucions. A això li diem 'feminitzar la política': posar les persones al centre i, en lloc de competir, cooperar per trobar solucions. Convidem els estats a afegir-se a aquesta revolució, a la feminització de la política. És el moment d'actuar per garantir el dret a l'habitatge, per fer possible la vida a les nostres ciutats. Moltíssimes gràcies.

Ada Colau Ballano

Pl. de Sant Jaume, 1 08002 Barcelona
www.barcelona.cat